



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **Ing. F. O.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2024, č. j. 122259/2024/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2024, č. j. 122259/2024/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 3 000 Kč.

Odůvodnění:

Vymezení věci a průběh řízení před správními orgány

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro opožděnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram (dále jen „památkový úřad“) ze dne 15. 3. 2023, č. j. MeUPB/29794/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. XA v katastrálním území X (všechny dále uvedené pozemky se nachází v tomto katastrálním území).
3. Památkový úřad vydal prvostupňové rozhodnutí podle § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „památkový zákon“) na žádost vlastnice sousedního pozemku parc. č. XB a stavby na adrese X (dále jen „stavba“), v souvislosti se zamýšleným položením nové střešní krytiny, konkrétně nového laťování a keramické pálené střešní krytiny v cihlově červeném odstínu (tašky Tondach Polka) a rozhodl, že položení této střešní krytiny na stavbu je přípustné. V odůvodnění uvedl, že stavba se nachází na území památkového ochranného pásma kostela sv. Jakuba Staršího v Příbrami. Navržená nová střešní krytina je přípustná, neboť zachovává shodné materiálové a tvarové řešení původní viditelné části střešního pláště i způsob kladení krytiny.
4. Ze správního spisu je zřejmé, že památkový úřad žalobce nepovažoval za účastníka řízení a nedoručil mu prvostupňové rozhodnutí. Vlastníci sousedního pozemku a stavby jakožto jediné účastníci řízení bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 21. 3. 2023.
5. Žalobce se podáním ze dne 7. 12. 2023 nadepsaným jako „*podnět k opatření proti nečinnosti dle č. j. MeUPB 120925/2023 a odvolání proti rozhodnutím MěÚ Příbram – oddělení památkové péče ve věci stavby X, prováděné v roce 2023*“, adresovaným žalovanému, domáhal zrušení všech vydaných rozhodnutí či závazných stanovisek památkového úřadu ve věci stavby. Uvedl, že se stavba částečně nachází i na jeho pozemku parc. č. XA, je proto účastníkem všech řízení podle památkového zákona, jejichž předmětem je stavba. Památkový úřad však žalobce za účastníka řízení nepovažoval a vydaná rozhodnutí mu neposkytl. Přestože žalobce nezná obsah vydaných rozhodnutí, podává proti nim odvolání a domáhá se jejich zrušení pro nezákonnost. Dále žalobce namítal, že stavba se v únoru 2023 zřítíla a následně byla bez jeho souhlasu znovu provedena na jeho pozemku, a to v rozporu s vydaným rozhodnutím o nařízení zabezpečovacích prací ze dne 13. 1. 2023, jímž stavební úřad nařídil, aby štítová stěna stavby byla posunuta z jeho pozemku na sousední pozemek. V doplnění ze dne 9. 1. 2024 žalobce objasnil, kudy podle něj vede hranice mezi pozemky.
6. Žalovaný předal žalobcovo podání ze dne 7. 12. 2023 památkovému úřadu společně s výzvou k předání spisu ze dne 18. 1. 2024.
7. Žalovaný vydal v reakci na žalobcovo podání ze dne 7. 12. 2023 opatření proti nečinnosti ze dne 20. 3. 2024, jímž památkovému úřadu přikázal, aby žalobci poskytl rozhodnutí a závazná stanoviska vydaná ve věci stavby. Památkový úřad žalobce nepovažoval za účastníka řízení, neboť dle katastru nemovitostí se stavba nachází pouze na pozemku parc. č. XB, nikoliv na pozemku žalobce. Žalovaný však dospěl k závěru, že by žalobce měl být v pochybnostech považován za účastníka řízení podle § 28 odst. 1 správního řádu, dokud se neprokáže opak. Jelikož žalobce tvrdí, že je účastníkem a prokázání opaku je závislé na výsledku projednávané věci, je třeba mu poskytnout požadovaná rozhodnutí a umožnit mu podat proti nim odvolání.
8. Následně památkový úřad žalobci poskytl prvostupňové rozhodnutí.
9. Poté žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 21. 4. 2024, adresované žalovanému. Znovu zdůraznil, že je účastníkem řízení, přesto s ním památkový úřad nejedná jako s účastníkem. Rozhodnutí mu poskytl v anonymizované podobě. Dále namítl, že v prvostupňovém rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že stavba se nachází pouze na pozemku parc. č. XB. Památkový úřad nerespektoval rozhodnutí o nařízení

zabezpečovacích prací, ani žalobcem doložené zaměření stavby a vytyčení hranic mezi pozemky. Prvostupňové rozhodnutí je dle žalobce v rozporu s § 184a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), neboť povoluje stavbu na jeho pozemku, aniž by k tomu dal souhlas. Současně žalobce vznesl námitku podjatosti vůči památkovému úřadu, resp. celému Městskému úřadu Příbram.

10. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce pro opožděnost. V odůvodnění uvedl, že se žalobce přihlásil jako účastník až po vydání prvostupňového rozhodnutí, bylo mu proto umožněno podat odvolání podle § 84 odst. 1 správního řádu. Žalobce sice podal odvolání v subjektivní lhůtě 30 dní, avšak po uplynutí zákonné objektivní lhůty 1 roku ode dne, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil podle § 84 odst. 1 správního řádu. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno jedinému účastníkovi řízení, a to vlastníci sousedního pozemku a stavby dne 21. 3. 2023. Žalobce podal odvolání dne 23. 4. 2024 (datum postoupení odvolání památkovému úřadu), tedy více než měsíc po marném uplynutí objektivní odvolací lhůty.

Obsah podání účastníků

11. **Žalobce v žalobě** nadále tvrdí, že stavba částečně leží na jeho pozemku parc. č. XA. To dokládá geometrickým plánem a protokolem o vytyčení hranic vypracovaným Ing. Michalem Chybou. Též z katastru nemovitostí vyplývá, že pozemek parc. č. XC (na němž se má stavba výlučně nacházet) měří pouze 13, 2 m, zatímco stavba dle projektové dokumentace měří 13, 55 m.
12. Namítá, že památkový úřad stanovil okruh účastníků řízení na základě nesprávných údajů v katastru nemovitostí, dle kterých se stavba nachází pouze na pozemku parc. č. XC. Jelikož žalobce prokázal, že se část stavby fakticky nachází i na jeho pozemku a skutkový stav je tedy odlišný od stavu zaneseného do katastru nemovitostí, měl být účastníkem řízení. Památkový úřad však žalobce za účastníka nepovažoval, neumožnil mu nahlížet do spisu, ani mu neposkytl prvostupňové rozhodnutí.
13. Žalobce má za to, že odvolání bylo včasné. Podání ze dne 7. 12. 2023 bylo odvoláním proti všem výrokům všech rozhodnutí památkového úřadu ve věci stavby (současně bylo též podnětem proti nečinnosti). Toto podal ještě před uplynutím roční lhůty od vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný se však odvoláním nezabýval a vydal pouze opatření proti nečinnosti ze dne 20. 3. 2024. Žalobce proto podal další odvolání ze dne 21. 4. 2024, a to ihned poté, co obdržel prvostupňové rozhodnutí. Zdůrazňuje, že památkový úřad žalobci poskytl prvostupňové rozhodnutí až po uplynutí objektivní odvolací lhůty.
14. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem žalovaného, že prvostupňové rozhodnutí bylo poslednímu z účastníků (vlastníci sousedního pozemku a stavby) doručeno dne 21. 3. 2023. Žalobce byl též účastníkem řízení a prvostupňové rozhodnutí obdržel až dne 21. 4. 2024.
15. Prvostupňové rozhodnutí bylo navíc v rozporu se skutečným stavem stavby. Ta v době vydání prvostupňového rozhodnutí neměla žádnou nosnou konstrukci splňující požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu pro novou krytinu a vikýře, neměla ani střešní krytinu k výměně (zbytky původní stavby byly pouze dočasně podepřeny). Dle rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací se stavba nacházela i na žalobcově pozemku, přičemž štítová stěna stavby měla být posunuta tak, aby do jeho pozemku nezasahovala. Zříčené části stavby však byly obnoveny znovu na jeho pozemku. Památkový úřad tudíž vydáním prvostupňového rozhodnutí toleroval nepovolenou stavbu.

16. Nakonec žalobce namítá, že se žalovaný nijak nevypořádal s námitkou podjatosti Městského úřadu Příbram, kterou podal společně s odvoláním ze dne 21. 4. 2024.
17. **V doplnění žaloby** žalobce předložil důkazy k prokázání skutečného stavu stavby, která podle něj zanikla zřícením na začátku února 2023. Následně byly nevyhovující části stavby odstraněny a znovu obnoveny. Žalobce je přesvědčený, že se nejednalo o opravu původní stavby ani zabezpečovací práce, nýbrž o realizaci nové nepovolené stavby se zakomponovanými částmi původní stavby.
18. **Žalovaný ve vyjádření** k žalobě uvedl, že žalobcovo odvolání ze dne 21. 4. 2024 bylo opožděné, neboť bylo podáno po uplynutí prekluzivní lhůty 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků řízení, kterému ho správní orgán oznámil podle § 84 odst. 1 správního řádu. Účastníkem prvostupňového řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu byla pouze vlastnice sousedního pozemku a stavby, jíž bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 21. 3. 2023. Objektivní prekluzivní lhůta pro podání odvolání proto uplynula ke dni 21. 3. 2024. Jelikož uplynutí objektivní lhůty nelze prominout, žalovanému nezbylo než zamítnout žalobcovo odvolání pro opožděnost. Žalobce přitom není v postavení neopomenutelného účastníka podle § 27 odst. 1 správního řádu, nýbrž účastníkem v pochybnostech podle § 28 odst. 1 správního řádu. Žalovaný se proto ani věcně nezabýval odvolacími námitkami.
19. Žalovaný posoudil žalobcovo podání ze dne 7. 12. 2023 podle jeho obsahu a názvu jako podnět k opatření proti nečinnosti. Toto podání dle žalovaného nemohlo být odvolání, neboť žalobce v té době nebyl účastníkem řízení a nemohl podat odvolání. Navíc mu nebyl znám obsah prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný tedy považoval za žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí pouze podání ze dne 21. 4. 2024, které bylo opožděné.
20. **Žalobce v replice** opakuje, že má za prokázané, že se stavba zčásti nachází na jeho pozemku. Byl proto neopomenutelným účastníkem prvostupňového řízení. Památkový úřad mimo svou kompetenci povolil provedení nové nosné konstrukce stavby. Žalobce se přitom domnívá, že památkový úřad měl vydat pouze závazné stanovisko pro účely stavebního řízení, nikoliv prvostupňové rozhodnutí. Žalobce rovněž uvádí okolnosti svých námitek podjatosti vůči Městskému úřadu Příbram a vedoucí pracovníci žalovaného, přičemž žádá soud o jejich nezávislé posouzení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

21. Soud se nejprve zabýval povahou prvostupňového rozhodnutí. Podle § 14 odst. 8 památkového zákona orgán státní památkové péče vydává závazné stanovisko podle odstavce 1 nebo 2 v případech, navazuje-li na jeho postup rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona; v ostatních případech vydává orgán státní památkové péče rozhodnutí. Jelikož na vydání prvostupňového rozhodnutí nenavazuje žádné rozhodnutí stavebního úřadu, je toto jediným schvalovacím úkonem v řízení (stavební zákon pro výměnu střešní krytiny ani žádné další rozhodnutí nevyžaduje), a (rozhodnutí o odvolání proti němu) má tedy povahu rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., které lze samostatně soudně přezkoumat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 29. 1. 2018, č. j. 8 As 241/2017-33 a ze dne 20. 9. 2017, č. j. 9 As 236/2016-35).
22. Dále soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

23. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
24. Dokazování soud neprováděl, neboť všechny relevantní skutečnosti zjistil ze správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (prvostupňové rozhodnutí, napadené rozhodnutí, odvolání ze dne 21. 4. 2024 a jeho doplnění ze dne 23. 9. 2024, odvolání a podnět proti nečinnosti ze dne 7. 12. 2023, včetně doplnění ze dne 9. 1. 2024, výzva k předání spisu ze dne 18. 1. 2024 a opatření proti nečinnosti ze dne 20. 3. 2024).
25. Ostatní žalobcem navržené důkazy soud pro nadbytečnost neprovedl, neboť nejsou pro věc podstatné, resp. nejsou relevantní z hlediska posouzení otázky včasnosti žalobcova odvolání. Jedná se o tyto žalobcem navržené důkazy: rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací ze dne 13. 1. 2023, správní spis Městského úřadu Příbram sp. zn. MeUPB/04534/2023/SÚÚP/JB, kopie výkresu půdorysu 1. NP stavby, dva geometrické plány vyhotovené Ing. Milanem Chybou, rozhodnutí o dělení pozemků ze dne 7. 10. 2021, opatření proti nečinnosti ze dne 10. 11. 2023, protokol o kontrolní prohlídce stavby ze dne 4. 5. 2023, sdělení Městského úřadu Příbram ze dne 19. 9. 2024, fotografie s vytyčením hranice, protokol o vytyčení hranice zpracovaný Ing. Milanem Chybou, námitka podjatosti ze dne 31. 7. 2024, včetně doplnění ze dne 14. 8. 2024, statický posudek na stavbu ze dne 8. 2. 2023, usnesení Městského úřadu Příbram ze dne 17. 3. 2017, rozhodnutí Městského úřadu Příbram ze dne 13. 1. 2017, fotografie stavby pořízené mezi 5. 2. 2023 a 27. 5. 2023, námitka podjatosti ze dne 6. 11. 2023, sdělení ze dne 10. 10. 2017, vyrozumění ze dne 24. 5. 2023, protokol o ústním jednání ze dne 16. 8. 2023, včetně fotografií, vyjádření Městského úřadu Příbram ze dne 5. 12. 2023 a rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2024.

Posouzení žaloby

26. Podle § 28 odst. 1 správního řádu za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.
27. Podle § 84 odst. 1 správního řádu osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.
28. Podle § 82 odst. 2 věty první správního řádu odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.
29. Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
30. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost je správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné

odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako opožděné, žalobu zamítne. V opačném případě rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006-105, či rozsudky NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112, ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, či ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81). Soud se proto nezabýval věcnými námitkami žalobce spočívajícími v tom, že stavba byla bez jeho souhlasu zčásti provedena na jeho pozemku, že prvostupňové rozhodnutí je v rozporu se skutečným stavem stavby a rozhodnutím o nařízení zabezpečovacích pracích, ani námitkami podjatosti. Žalobcova argumentace, že odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě, je nicméně důvodná.

31. Žalobce podal dne 7. 12. 2023 žalovanému podání nazvané jako podnět k opatření proti nečinnosti a odvolání proti rozhodnutím Měú Příbram – oddělení památkové péče ve věci stavby X, prováděné v roce 2023. V tomto podání zdůvodnil, proč má za to, že by měl být účastníkem řízení (jelikož se stavba nachází na jeho pozemku) a výslovně uvedl, že podává odvolání proti všem rozhodnutím památkového úřadu ve věci stavby. Upřesnil, že se jedná o rozhodnutí ohledně výměny střešní krytiny a nové konstrukce střešních vikýřů. Domáhal se zrušení těchto rozhodnutí pro nezákonnost, jež spatřoval zaprvé v tom, že nebyl účastníkem řízení, v němž byla příslušná rozhodnutí vydána, a zadruhé v tom, že stavba, na níž byla povolena nová krytina, byla po zřízení znovu provedena na jeho pozemku bez jeho souhlasu a v rozporu s dříve vydaným rozhodnutím o nařízení zabezpečovacích prací.
32. Popsané podání splňuje všechny zákonné náležitosti odvolání stanovené v § 82 odst. 2 správního řádu. Zákon nestanoví, že odvolateli musí být před podáním odvolání znám přesný obsah jím napadeného rozhodnutí. Postačí, dokáže-li rozhodnutí, proti němuž se odvolává, jednoznačně specifikovat tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným rozhodnutím. Současně musí formulovat, v čem spatřuje jeho nedostatky. Těmto požadavkům žalobce v podání ze dne 7. 12. 2023 dostál, aniž by měl prvostupňové rozhodnutí k dispozici.
33. Podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Žalobce podání označil jako podnět proti nečinnosti a zároveň jako odvolání, dle obsahu se pak jedná zejména o odvolání, neboť žalobce se primárně domáhal zrušení příslušných rozhodnutí, nikoliv vydání opatření proti nečinnosti. Zákon přitom nevylučuje, aby jedno podání bylo současně odvoláním i podnětem proti nečinnosti, splňuje-li všechny zákonné náležitosti. Pokud si žalovaný nebyl jistý, jak má podání posoudit, měl žalobce vyzvat podle § 37 odst. 3 správního řádu, aby své podání upřesnil. Není však přípustné, aby svévolně vyhodnotil žalobcovo podání jako podnět k opatření proti nečinnosti a zcela přешel část, již se žalobce domáhal zrušení příslušných rozhodnutí, s tím důsledkem, že takto uplynula lhůta jednoho roku, na základě čehož následně odvolání pro opožděnost zamítl.
34. Neobstojí ani námitka žalovaného, že žalobce nebyl v době podání sporného odvolání účastníkem řízení. Otázka účastenství nemá vliv na posouzení obsahu podání, resp. toho, zda se materiálně jedná, či nejedná o odvolání. Z rozsudku NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 3 Ans 38/2010-122, č. 2363/2011 Sb. NSS, vyplývá, že jestliže je odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podáno osobou, která tvrdí, že s ní mělo být jednáno jako s účastníkem správního řízení a že je tzv. opomenutým účastníkem, je správní orgán povinen o takovém odvolání vydat rozhodnutí i v případě, že odvolání vyhodnotí jako nepřipustné (§ 92 správního řádu). Pokud správní orgán vyřídí takové odvolání pouhým neformálním přípisem, jedná se o nečinnost ve smyslu § 80 správního řádu a § 79 s. ř. s.

Pokud by žalovaný ve věci žalobcova podání ze dne 7. 12. 2023 dospěl k závěru, že žalobce nebyl účastníkem řízení, bylo na místě jeho odvolání zamítnout pro nepřipustnost podle § 92 odst. 2 správního řádu. Nemohl však jeho odvolání zcela opomenout a vydat pouze opatření proti nečinnosti. Nadto žalovaný následně vyhodnotil, že žalobce měl být v pochybnostech považován za účastníka řízení, tím spíš se proto měl jeho odvoláním zabývat.

35. Soud tedy uzavírá, že podání žalobce ze dne 7. 12. 2023 bylo odvoláním. Jelikož žalovaný o tomto odvolání nerozhodl, měl „druhé odvolání“ ze dne 21. 4. 2024 posoudit pouze jako doplnění odvolání (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 61/2014-34, bod 19).
36. Zbývá posoudit včasnost žalobcova odvolání ze dne 7. 12. 2023, které bylo téhož dne doručeno žalovanému namísto památkového úřadu. Dle § 86 odst. 1 správního řádu platí, že odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Aby bylo odvolání včasné, musí být doručeno příslušnému správnímu orgánu, v tomto případě památkovému úřadu.
37. Soud zjistil, že žalovaný památkovému úřadu předal žalobcovo odvolání ze dne 7. 12. 2023 společně s výzvou k předání spisu ze dne 18. 1. 2024. Uvedená výzva je součástí správního spisu, nicméně absentuje doručenko prokazující datum předání. Soud však usuzuje, že k předání muselo dojít někdy mezi 18. 1. 2024 a 20. 3. 2024, neboť následně žalovaný vydal opatření proti nečinnosti ze dne 20. 3. 2024, v němž zmiňuje, že žalobcovo podání ze dne 7. 12. 2023 předal památkovému úřadu spolu s výzvou k předložení spisu a že v reakci na to od památkového úřadu spisy obdržel. Žalobcovo odvolání ze dne 7. 12. 2023 tedy bylo v dispozici památkového úřadu jakožto příslušného správního orgánu nejpozději dne 20. 3. 2024.
38. Objektivní lhůta pro podání odvolání uplynula dne 21. 3. 2024. Tato lhůta se v souladu s § 84 odst. 1 správního řádu počítá ode dne oznámení rozhodnutí posledního z účastníků řízení, kteří nebyli správním orgánem opomenuti a jimž správní orgán rozhodnutí řádně oznámil. V tomto případě lhůta začala běžet od oznámení rozhodnutí vlastníci sousedního pozemku a stavby, tj. ode dne 21. 3. 2023, a uplynula dne 21. 3. 2024, tedy den poté, co památkový úřad již musel mít k dispozici žalobcovo odvolání ze dne 7. 12. 2023.
39. Soud dospěl s ohledem na výše uvedené k závěru, že žalobcovo odvolání bylo podáno včas a napadené rozhodnutí je proto nezákonné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

40. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž znovu posoudí žalobcovo odvolání, které bude považovat za včasné. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení nezastoupeného žalobce sestávají pouze ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů vynaložených na vypracovaný posudek a výpočty zpochybňující správnost stavby, neboť ty nebyly pro projednávanou věc relevantní a nemohou být proto ani účelné.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 28. února 2025

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu